

Sygn. akt I C 1762/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Barbara Nowicka

Protokolant: E. B.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 sierpnia 2016 r. w S. sprawy

z powództwa T. K.

przeciwko **Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda T. K. kwotę 7.722,51 zł (słownie: siedem tysięcy siedemset dwadzieścia dwa złote 51/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30.04.2013r. do dnia 31.12.2015r. o odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda T. K. kwotę 2.104,- zł (dwa tysiące sto cztery złote 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 460,47 zł (czterysta sześćdziesiąt złotych 47/100) tytułem zwrotu wyłożonych przez Skarb Państwa wydatków.

Sygn. akt I C 1762/13

UZASADNIENIE

Powód **T. K.** wniósł o zasądzenie od pozwanego **Towarzystwa (...) S.A. w W.** kwoty 7.722,51 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30.04.2013 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Na uzasadnienie zgłoszonych żądań powód argumentował, iż w dniu 14.09.2012 r. zawarł z A. W., prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...), umowę na wykonanie instalacji gazowej, sanitarnej i c.o. w budynku mieszkalnym we W. przy ul. (...) zlokalizowanym na działce nr (...). W dniach 17 i 18 stycznia 2013 r. A. W. wykonywał czynności związane z uruchomieniem centralnego ogrzewania. W dniu 19.01.2013 r. doszło do rozszczelnienia wykonanej przez A. W. instalacji, w następstwie czego zalaniu uległa część nieruchomości powoda oraz został uszkodzony napęd bramy garażowej. Powód wskazał, iż A. W. objęty był u pozwanego ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, wobec tego zgłosił szkodę u pozwanego. Pismem z dnia 29.04.2013 r. pozwany odmówił powodowi wypłaty należnego odszkodowania, wskazując że przyczyną zalania było rozszczelnienie „zaśleпки” rury wodociągowej – prawdopodobnie wada materiału, wobec czego brak jest winy ubezpieczonego.

W ocenie powoda wyłączną przyczyną zalania nieruchomości było rozszczelnienie instalacji powstałe w wyniku błędu A. W.. Na dochodzoną przez powoda kwotę 7.722,51 zł składa się: kwota 2.660,00 zł z tytułu kosztu usunięcia awarii

elektrycznej po szkodzie z dnia 19.01.2013 r., kwota 2.862,00 zł z tytułu kosztu remontu mieszkania po szkodzie z dnia 19.01.2013 r., kwota 447,51 zł z tytułu kosztu najmu sprzętu do osuszania, kwota 400,00 zł z tytułu kosztu wykonania pomiarów ochronnych po usunięciu awarii po zalaniu, kwota 1.353,00 zł z tytułu kosztu wymiany napędu do bramy wraz z nadajnikami radiowymi.

Na rozprawie w dniu 2.10.2013 r. pełnomocnik pozwanego **Towarzystwa (...) S.A. w W.** wniósł o oddalenie powództwa. Zarzucił, iż szkoda wynika z wady materiałowej, za którą ubezpieczony, a tym samym ubezpieczyciel nie ponosi odpowiedzialności.

W piśmie procesowym z dnia 19.11.2013 r. pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. Zakwestionował powództwo zarówno co do zasady jak i co do wysokości. Podniósł, iż strona powoda nie wykazała na czym polegać ma wina pozwanego, mająca skutkować zalaniem. Wskazał, iż wszelkie prace prowadzono w sposób właściwy, zaś jedna część użyta do przeprowadzonych prac montażowych była wadliwa i spowodowała uszkodzenie tzw. zaślepki, doprowadzając do wycieku. Podniósł, iż odpowiedzialność pozwanego jako ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej A. W. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą I.-gaz, jest odpowiedzialnością akcesoryjną w stosunku do odpowiedzialności ubezpieczonego, jako podmiotu mającego ponosić bezpośrednią odpowiedzialność. Odpowiedzialność ta jest z reguły węższa od odpowiedzialności ubezpieczonego podmiotu, ograniczona zarówno kwotą sumy gwarancyjnej, limitem odpowiedzialności na jedno zdarzenie i innymi postanowieniami umowy ubezpieczenia, ograniczającymi lub wyłączającymi odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń w danym stanie faktyczny. Z ostrożności procesowej pozwany zakwestionował nadto roszczenie co do wysokości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14.09.2012 r. T. K. zawarł w A. W., prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) -gaz” umowę na wykonanie instalacji gazowej, sanitarnej i c.o., w nowo wybudowanym budynku mieszkalnym we W. przy ul. (...), zlokalizowanym na działce nr (...).

W pkt. 1 umowy strony postanowiły, iż przedmiot umowy wykonany zostanie zgodnie ze sztuką budowlaną, warunkami technicznymi wykonawstwa i odbioru robót w oparciu o dokumentację techniczną zatwierdzoną przez zamawiającego, którą dostarczy w jednym egzemplarzu do rozpoczęcia robót wykonawcy. (**bezsporne**), **nadto:**

dowód: umowa z dnia 14.09.2012 r. /k. 13 akt/.

W dniu 17 i 18 stycznia 2013 r. A. W. wykonywał czynności związane z uruchomieniem centralnego ogrzewania.

dowód: oświadczenie z dnia 22.01.2013 r. /k. 14 akt/, zeznania świadka A. W. /k. 112 – 114 akt/.

W dniu 19.01.2013 r. doszło do rozszczelnienia wykonanej przez A. W. instalacji, w następstwie czego zalaniu uległa część ww. nieruchomości oraz został uszkodzony napęd do bramy garażowej.

T. K. zgłosił szkodę w dniu 30.01.2013 r. w Towarzystwie (...) S.A. w W., które przejęło cały majątek i zobowiązania spółki (...) U. S.A., w którym to towarzystwie (...) objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą z sumą ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za wady wykonania usług w wysokości 50.000,- zł.

dowód: zgłoszenie szkody, polisa w aktach szkody nr 1083771 (...), postanowienie z 28.12.2012r. o dokonaniu wpisu w KRS /k. 47-48/.

W piśmie z dnia 29.04.2013 r. pozwany ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania, wskazując, że przyczyną zalania było rozszczelnienie „zaśleпки” rury wodociągowej – prawdopodobnie wada materiału, wobec czego brak jest winy ubezpieczonego.

dowód: pismo z dnia 29.04.2013 r. /k. 15 akt/.

Przyczyną zalania budynku mieszkalnego we W. przy ul. (...) była niezakończona budowa w rozumieniu prawa budowlanego oraz brak przeprowadzenia próby szczelności przez wykonawcę. Wykonawca przed napełnieniem instalacji zimnej i ciepłej wody użytkowej oraz instalacji centralnego ogrzewania powinien przeprowadzić próby szczelności dla każdego z układów z osobna zgodnie z „Warunkami technicznymi wykonania i odbioru robót budowlanych”.

opinia pisemna i ustna biegłej z zakresu budownictwa E. G. /k. 127 – 135, k. 169 - 171/, opinia pisemna biegłego sądowego z zakresu instalacji sanitarnych W. K. /k. 201 – 205 akt/.

Koszt przywrócenia budynku mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...) zlokalizowanym na działce nr (...) oraz napędu do bramy garażowej do stanu sprzed szkody, poniesiony przez T. K., wyniósł 7.722,51 zł, na co składały się: kwota 2.660,00 zł z tytułu kosztu usunięcia awarii elektrycznej, kwota 2.862,00 zł z tytułu kosztu remontu mieszkania, kwota 447,51 zł z tytułu kosztu najmu sprzętu do osuszania, kwota 400,00 zł z tytułu kosztu wykonania pomiarów ochronnych po usunięciu awarii po zalaniu, Silnik ten został zalany i uległ zniszczeniu. Naprawa była nieopłacalna, zaś koszt wymiany napędu do bramy wraz z nadajnikami radiowymi wynosił 1.353,- zł.

dowód: rachunek nr (...) z dnia 1.02.2013 r. /k. 16 akt/, faktura nr (...) z dnia 27.02.2013 r. /k. 17 akt/, kosztorys napraw budowlanych po zalaniu /k. 18 akt/, faktura (...) z dnia 27.02.2013 r. /k. 19 akt/, rachunek nr (...) z dnia 20.03.2013 r. /k. 20 akt/, protokół nr (...) z dnia 18.03.2013 r. /k. 21 - 25 akt/, oświadczenie (...) Sp. z o.o. /k. 26 akt/, oświadczenie J. I. prowadzącego Usługowy Zakład (...) w S. w aktach szkody.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Na gruncie zgłaszanych w toku sprawy twierdzeń i zarzutów stron trzeba było w pierwszej kolejności zauważyć, iż nie było pomiędzy nimi sporu co do faktu powstania szkody, a także posiadania przez A. W. ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Strona pozwana nie kwestionowała istnienia swej legitymacji biernej materialnej w procesie.

Strony różniły się co do oceny, czy szkoda ta powstała z winy ubezpieczonego. Strona pozwana stała bowiem na stanowisku, iż przyczyną zalania było rozszczelnienie „zaśleпки” rury wodociągowej – prawdopodobnie wada materiału, wobec czego brak jest winy ubezpieczonego.

Przystępując do oceny poruszanych w niniejszym postępowaniu kwestii należało zważyć, iż stosownie do treści art. 822 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia (art. 822 § 2 kc). Przy tym § 4 cytowanego przepisu przewiduje, że uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Strona powodowa przytaczała okoliczności faktyczne mające wskazywać na zawinione nienależyte wykonanie zobowiązania przez A. W., na skutek którego poniosła szkodę. Sąd zważył, że stosownie do treści art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Jeżeli ze szczególnego przepisu ustawy albo z czynności prawnej nie wynika nic innego, dłużnik odpowiedzialny jest za niezachowanie należytej staranności (art. 472 kc).

W myśl z kolei art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Przesłankami odpowiedzialności jest łączne wykazanie trzech przesłanek: zachowanie sprawcy szkody, powstanie szkody w majątku poszkodowanego oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem a szkodą.

Podkreślenia w tym miejscu wymagało, że w myśl ogólnej zasady wyrażonej w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z obowiązującą procedurą cywilną nie do sądu należy zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Innymi słowy sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności spornych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 kpc). Obowiązek przedstawiania dowodów spoczywa bowiem na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na tej stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne.

Stwierdzenie powyższe miało w niniejszej sprawie przede wszystkim takie znaczenie, iż ciężar udowodnienia faktów, stanowiących o zaistnieniu odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, spoczywał na powodzie. Uwolnienie się pozwanego od odpowiedzialności mogło zaś nastąpić poprzez wykazanie przez niego braku w/w przesłanek odpowiedzialności.

Ustalenie przyczyny powstania zalania było przedmiotem dowodu z opinii dwóch biegłych z zakresu budownictwa i instalacji sanitarnych. Z opinii biegłej sądowej z zakresu budownictwa E. G. wynikało, iż przyczyną zalania budynku mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...) była niezakończona budowa w rozumieniu prawa budowlanego oraz brak przeprowadzenia próby szczelności przez wykonawcę. Biegła wyjaśnił, że próba szczelności jest elementem kończącym, niezbędnym do stwierdzenia, że instalacja jest szczelna.

Do opinii powyższej strona pozwana wniosła szereg zastrzeżeń, których zasadność był przedmiotem analizy w trakcie przeprowadzania dowodu z ustnej opinii biegłej, na rozprawie dnia 12.08.2015r. Po przeprowadzeniu tego dowodu strona pozwana wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego, który to wniosek uwzględniono.

Z opinii biegłego z zakresu instalacji sanitarnych W. K. wynikało, iż wykonawca przed napełnieniem instalacji zimnej i ciepłej wody użytkowej oraz instalacji centralnego ogrzewania powinien przeprowadzić próby szczelności dla każdego z układów z osobna zgodnie z „Warunkami technicznymi wykonania i odbioru robót budowlanych”, zaś przyczyną zalania budynku był niezakończona budowa w rozumieniu prawa budowlanego oraz brak przeprowadzenia próby szczelności przez wykonawcę. Biegły podzielił przy tym wnioski biegłej E. G..

Do opinii biegłego W. K. żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń.

Sąd uznał, iż przeprowadzone w sprawie dowody z opinii biegłych, określające przyczyny powstania szkody w przedmiotowym budynku mieszkalnym stanowiły miarodajną podstawę dla określenia odpowiedzialności pozwanego. Analiza treści opinii biegłych pozwalała na uznanie, że były one wyczerpujące, rzetelne i wiarygodne. Biegli w sposób przekonujący uzasadnili swoje stanowisko wskazując przeprowadzone czynności i dokumenty na których się oparli. Proces dochodzenia biegłych do wniosków stanowiących konkluzje opinii był przedstawiony w sposób logiczny i nie budzący wątpliwości Sądu. Opinie te zgodnie i jednoznacznie wskazywały, iż do szkody doszło wskutek zwinionego działania wykonawcy ubezpieczonego u pozwanego, przy czym brak przeprowadzenia próby szczelności stanowił co najmniej o niezachowaniu należytej staranności, o jakiej mowa w art. 472 kc.

Po ustaleniu odpowiedzialności pozwanego co do zasady należało poddać analizie wysokość dochodzonego roszczenia, która również była kwestionowana przez stronę pozwaną. Pozwany nie podnosił zarzutów dotyczących zakresu uszkodzeń oraz potrzebnych czynności naprawczych. Nie podnosił również zarzutów mających na celu zakwestionowanie wysokości konkretnych wydatków poniesionych przez powoda po szkodzie.

Niekwestionowaną przez pozwanego była okoliczność, że powód dokonał napraw uszkodzeń będących skutkiem zalania za cenę wynikającą z faktur, kosztorysów i rachunków. Naprawa została już zatem dokonana, wydatki poniesiono i powstało zagadnienie ich skompensowania przez ubezpieczyciela. Przyjmuje się zgodnie w doktrynie oraz orzecznictwie, że jeśli poszkodowany, nie czekając na otrzymanie odszkodowania, samodzielnie zlikwidował uszczerbek, np. dokonał naprawy uszkodzonej rzeczy czy też zamiast rzeczy zniszczonej zakupił inną rzecz tego samego rodzaju lub podobną, to o wysokości odszkodowania będą decydować cena kupna czy też wynagrodzenie za usługę.

Powód dochodził zapłaty kwoty 7.722,51 zł obejmującej: kwotę 2.660,00 zł z tytułu kosztu usunięcia awarii elektrycznej, kwotę 2.862,00 zł z tytułu kosztu remontu mieszkania, kwotę 447,51 zł z tytułu kosztu najmu sprzętu do osuszania, kwotę 400,00 zł z tytułu kosztu wykonania pomiarów ochronnych po usunięciu awarii oraz kwotę 1.353,00 zł z tytułu kosztu wymiany napędu do bramy wraz z nadajnikiem radiowym. Na poparcie swoich twierdzeń powód przedłożył rachunki, faktury, kosztorys napraw budowlanych po zalaniu, protokół oraz oświadczenia podmiotów świadczących usługi instalatorstwa elektrycznego o uszkodzeniu napędu, konieczności jego wymiany oraz koszcie wymiany.

W ocenie Sądu strona powodowa przedstawiając powyższe rachunki, protokoły, faktury i oświadczenia wystarczająco wykazała swe twierdzenia o wysokości szkody oraz o tym, że należności za poszczególne prace i materiały wskazane przez powoda pozostają w związku przyczynowo - skutkowym z powstałą szkodą. Kwestionująca wysokość szkody strona pozwana nie powołała żadnego przeciwdowodu celem obalenia wiarygodności powyższych rachunków. Nie powołała też żadnego konkretnego zarzutu mającego świadczyć o zawyżeniu poniesionych przez powoda wydatków.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd przyjął, że koszt naprawienia szkody wynosi 7.722,51 zł o czym orzeczono jak w pkt I wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. uwzględniając zmianę jego treści obowiązującą od dnia 1.01.2016 r., a także art. 817 Kodeksu cywilnego, zgodnie z którymi zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Skoro zatem zgłoszenie szkody miało miejsce 30.01.2013r., to po upływie 30 dni, pozwany ubezpieczyciel pozostawał w opóźnieniu z zapłatą odszkodowania. W tej sytuacji żądanie zasądzenia odsetek już od 30.04.2013r. zasługiwało na uwzględnienie.

O kosztach jak w pkt II wyroku orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc. art. 98 § 1 kpc, art. 99 kpc w zw. z § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349). Sąd zważył bowiem, iż strona powoda wygrała proces w całości, przy czym na zasądzone koszty procesu składały się:

- kwota 387,00 zł tytułem opłaty od pozwu,
- kwota 500,00 zł tytułem wykorzystanej zaliczki na wynagrodzenie biegłego,
- kwota 1217,00 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego.

O kosztach postępowania jak w pkt III wyroku Sąd orzekł zgodnie z treścią art. 108 § 1 kpc, art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 83 ust.2 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) i nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 460,47,- zł tytułem wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatków na wynagrodzenie biegłego.